

Soutěže ČSRU 2014 – 15 – XV, 7's

Z pohledu trenéra jsem s výsledky samozřejmě velmi spokojen. Obhájit titul v Extralize, vyhrát mistrovství republiky v sedmičkách a k tomu postoupit s B týmem do druhé nejvyšší soutěže, je určitě maximum, kterého se dá v naší unii v seniorských soutěžích dosáhnout.

Nebylo to určitě jednoduché a nechci zde ani dlouze popisovat, jak jsme toho dosáhli. Výsledky přicházely postupně. Projevila se dobrá spolupráce vedení klubu s týmem trenérů, který tak má možnost systematicky pracovat s hráči. Dobrá členská základna a přátelský klubový život je každopádně základem úspěchu v každém kolektivním sporu. Zvláště v tom amatérském.

Pokud bych měl hodnotit Extraligu, tak se mi zdá, že její úroveň bohužel klesá. Přesto, že většina týmů využívá možnosti střídavých startů, bylo mnohokrát vidět v zápisech o utkání volné řádky pro jména náhradníků! Pokud nemám v dnešní době možnost kvalitně střídat (hra je čím dál tím více fyzicky náročná), tak si ani nemohu připravit dobrou taktiku na utkání. S tím souvisí např. i změna rytmu hry, která je také dost důležitá. Byli jsme tak někdy svědky až příliš častých ošetření a více méně zdržování hry, aby tým s nedostatkem hráčů mohl načerpat alespoň trochu zbytku sil a nějak dohrát. Pokud se hraje nejvyšší soutěž za pomoci přestárlých anebo naopak absolutně nezkušených hráčů, může to být pro některé až nebezpečné. Úroveň soutěže se tak logicky snižuje a nemůžeme se nikam posunout. Na druhou stranu, na mezinárodních školeních odborníci doporučují odehrát v soutěžích např. naší úrovně EXL a pohár min. 22 utkání. Jen tak soutěž může dosáhnout požadované kvality. Myslím, že by se naše soutěže daly upravit tak, aby zápasů bylo více a v závěru by se utkávali jen silní, jako je tomu v PLAY OFF (+ kvalitní pohár) a slabší v tabulce ještě např. zabojovali o ranking.

Země s dobrým rozvojem jako je např. Belgie, která byla ještě donedávna naším vyrovnaným soupeřem, má jednoduše delší herní kalendář. Klimatické podmínky mají velmi podobné. Naopak tam je více srážek než u nás. Zimní přestávka by mohla být určitě kratší.

S nedostatečnou základnou se potýká hodně kolektivních sportů a nemá cenu to zde rozebírat. Že nám ale ve výkonnosti ujíždí vlak, je zcela jasné! Dřívější

Akademie pod vedením samozvaných rádoby odborníků nám bohužel moc nadějí nevychovala. Dnes to pocítujeme v soutěžích i reprezentaci. Jaký to přineslo efekt, spojený s finančními náklady asi nikdo moc neřešil?! Doufám, že si z toho dnešní vedení unie vzalo ponaučení a bude pracovat na rozvoji systematictěji. Momentálně máme také Akademie, kempy, asociace atd., které mají sice moc hezká loga, trička a názvy, ale mají vždy opravdu kvalitní a odborné a vedení??!

V U18 nepostupujeme ze skupiny ME. U19 se nemůže na ME výkonnostně srovnávat, to jsme si vyzkoušeli. V U20 se nám tradičně daří, ale zde nehrajeme s týmy, které bychom měly např. potkávat později v soutěžích ME seniorů. V 7's U19 neshrajeme na Evropské úrovni. Určitě pár námětů k hodnocení...

Pravdou je, že i v klubech je mnohdy práce s mládeží žalostná.

Soutěže 7's – Potěšitelné zajisté je, že se skupiny rozrostly o další účastníky. Pohyboval jsem se v úrovni ELITE a tak budu hodnotit jen tyto turnaje. I zde musím bohužel konstatovat, že úroveň klesá jak herně, tak organizačně. Pokud má být sedmičkové ragby jednou z hlavních priorit rozvoje, je to více jak varující! Na turnajích nejsou jasně daná pravidla! Jednou se hraje finále 10min., podruhé 7?! Pouze v Přelouči byla siréna, kterou obsluhoval časoměřič. Podavači balonů, jen na některých turnajích. Kvalita hracích míčů, často nedostatečná. Přehledné tabule s výsledky utkání dvakrát. Dva rozhodčí v úrovni ELITE – absolutně nedostatečné! Hraje se tak bez postranních rozhodčích, nebo je nahrazují hráči - velmi často špatné rozestupy po mlýnech, autech + ofsajdové postavení! Střídání rozhodčí nemohou uhlídat! Sami si stěžují, že nemohou být včas u brankoviště – chápu – v 7's je normálně 5 rozhodčích + jeden na střídání + komisař. To je mezinárodní úroveň, ale v domácí soutěži - ELITE by to chtělo min. 3 – 4 (aby měl vždy jeden volno) + komisař např. na finále!! V Přelouči došlo k tomu, že se nedostavil druhý rozhodčí a tak domácí sudí musel řídit všechna utkání!! Týmy většinou nebyly v počtu 12 hráčů a některé dokonce dohrávali v 6 nebo i 5! Některá družstva hrají i v této skupině s veterány, nebo používají hráče, kteří se morfologicky ale i fyzicky absolutně pro 7's nehodí! Jeden klub se během soutěže na turnaj nedostavil bez předešlé omluvy! Pokud ale přijedete na turnaj s 12 hráči a hrajete pouze tři utkání, je to problém – jedou např. 200 km a někteří pak odehrají jen 14, max. 21 min! Je tak třeba na turnajích hrát čtyři utkání, jako na

mezinárodních turnajích v prvním dni, pak se 12 hráčů dá lépe použít. Praga odehrála turnaje celkově s 21 hráči, což nám dalo možnost hrát vždy v dobrých sestavách. Problém nastal až ve finále hraném 27. 6. na Spartě. Někteří studenti odjíždějí na letní tábory jako instruktoři právě 27. 6., protože některé základní školy končí už 26. 6. V našem případě se to stalo 2x, plus další dva jeli s rodiči na zahraniční dovolenou. Museli jsme tak povolat zkušené mazáky typu Syrový, Boháč a Voves, kteří s přehledem do finále naskočili. Podobné problémy s tímto datem měly i jiné kluby. Samotné finále považuji za zvláštní podívanou. Mělo by být snad samozřejmostí, aby se finálový turnaj stal dobrou propagací Olympijského sportu, tak i důstojnou tečkou za celou sezonou. Jaká byla propagace tohoto finálového turnaje?! Diváků jen hrstka. Hudební doprovod a komentátor, jak se na kvalitní turnaj sluší – žádný. Časomíra - žádná ! Rozhodčí dva, a to druhý musel přijet až v polovině turnaje z jiného mládežnického! Jen díky Pražskému Deníku byl po turnaji v médiích pěkný článek.

Herní úroveň...?! Opět kluby v nedostatečných počtech! Praga tak vyhrává první dvě utkání 47:0 a 38:0! Finále vyhráváme s přehledem 28:12, kdy střídáme všechny hráče a druhou pětku Tatry dostáváme až v poslední akci utkání.

Naštěstí jsem si spravil chuť z podivného pocitu vítězství už druhý den na finále žen. V Petrovicích jsem byl pomoci ženám v předešlém týdnu se sportovní přípravou na tento turnaj a bylo zde znát, jak přípravy vrcholí také organizačně. V neděli tak přišlo dost dobrovolníků, kteří pomáhali po celou dobu turnaje. Bylo připraveno ozvučení, několik stánků s občerstvením a po turnaji i kapela. Velmi dobrý počet diváků se tak mohl bavit po celou dobu turnaje i po něm společně s hráčkami. Přišlo i pár profi fotografů a samozřejmě Pražský Deník. Rozhodčí alespoň tři (z toho jedna žena). V samotném turnaji se bojovalo o každou pětku ve všech zápasech, ale problém vidím v tom, že dobrou herní úroveň mají momentálně jen první čtyři týmy. Třešničkou na dortu tohoto závěrečného turnaje bylo samotné finále, které se hrálo s obrovským nasazením obou týmů. O vítězi se rozhodlo až v druhém prodloužení. Velmi dobrá sportovní atmosféra a hra musela nadchnout i ty, kteří viděli ženské ragby poprvé.

Z medailí měli určitě ženy i muži radost, ale stříbrný pohárek pro vítěze působí, nezlobte se na mě trochu směšně. Záměr byl asi dát pohár všem ve všech

kategoriích 7's, ale nebylo by lepší udělat pro muže a ženy v nejvyšší úrovni desku s vítězi např. jako u mužských XV??

Reprezentace - muži XV zjistili, že to nebudou mít až tak jednoduché, aby se opět vrátili do skupiny, z které sestoupili. Pokud nehrají kvalitní krajánci, nastává problém, protože hráči z domácí soutěže nemají často bohužel podobnou úroveň.

Reprezentace žen XV – nechápu, proč vůbec VV schválil její start v Evropských soutěžích, když na reprezentační přípravu a samotnou soutěž nemá prakticky žádný rozpočet?!

Reprezentace mužů 7's – jeden dobrý turnaj, druhý podprůměrný?? Letos se úroveň některých týmů na ME 7's snížila, protože se hrála kvalifikace na OH a tak zúčastněné unie mohly použít pouze hráče s pasy své země (nemohly požívat hráče s předky s pasy jiné země). Máme tedy na příště také dost práce. Sám jsem měl možnost zažít sestup ze skupiny jako trenér. Pokud není kvalitní příprava a soupeři pak používají krajánky jako např. izraelský tým sestavený z většiny z Angličanů, Francouzů, Gruzínců atd., nastávají pak problémy...

Reprezentace žen 7's – sestup v rankingu s novým RT - 2 x 7. místo na ME. To ale bohužel mnoho lidí a trenérů, kteří se kolem ženského ragby pohybují, předpokládali...

Pokud zlepšíme soutěže, zlepší se herní úroveň v klubech a samozřejmě i reprezentace. Není to nic nového, jen to chce dobrou spolupráci sportovního úseku a STK s kluby. Také nic nového. K tomu je třeba mít kvalitními trenéry s dobrým systémem jejich vzdělávání. Zase žádná novinka.

Jen je třeba se zamyslet, kde se staly chyby, přiznat si kdo je za ně zodpovědný, kdo je nekompetentní, kdo by mohl být naopak přínosem atd. Pokud se dostaví některé neúspěchy (ve sportu to je běžné), reálně vše vyhodnotit a rychle reagovat s nápravou. Hlavně neházet hned vše na jiné, jak je zvykem v naší zemi...

RAGBY ZDAR !!

Eduard Krützner, trenér RC PRAGA

